

فرزنامه

دانشگاه صنعتی شریف

عکس جلد: سیدحامد حسینی

مروری بر وضعیت نشریات و کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی

بنویس از ما، بنویس

۵۰۴

سرمقاله

محمد جواد شاکر

مگر همین را نمی خواستیم؟

که از مان گرفته دقیقا همان چیزهایی بودند که خودمان خیلی وقت بود نمی خواستیمش. مگر خوش مان نمی آمد ارتباط مان با خیلی از آدم ها کم شود؟ مگر تعامل اجتماعی با آدم ها بر ایمان سخت نبود؟ مگر نمی خواستیم غوطه بخوریم در دنیای خودمان و آب بردن جهان کاری به خواب ما نداشته باشد؟ مگر مجازی برایمان شیرین تر و حقیقی تر از حضوری نبود؟ مگر شهروند و دولت الکترونیک دل مان را نروده بود؟ مگر فکر نمی کردیم بیرون رفتن و قرار حضوری گذاشتن و همین روزمرگی های ساده اتلاف وقت است؟ خب، کرونا همین ها را از خیلی هایمان گرفت و چیزی را به ما هدیه داد که در رو بایش بودیم. شاید چون ناگهان مثل سطل آب یخ روی سرمان خالی شده، صرفا شوکه شده ایم و در باطن دوستش داریم ولی به هر حال این همان چیزی ست که خیلی وقت بود دنبالش بودیم. نوش جان مان!

استادی که برایش سخت و سنگین است به سلام دانشجویی که در راه دیده جواب دهد، کارمندی که میلی به راه انداختن کار ارباب جوع ندارد، همکار و آشنایی که از دست دادن و گرم گرفتن با همکار و آشنایش طفره می رود، رفیقی که راهش را کج می کند تا با رفیقش هم مسیر نشود، فامیلی که حوصله مهمانی های خانوادگی را ندارد و تر جیح می دهد کل عید را بنشیند کنج خانه ولی سری به اقوام نزند. مثال زیاد است، شاید در این مثال ها، فقر و غنا مطرح نباشد ولی باز هم یکی از ما خوش ندارد یکی دیگر را از نزدیک ببیند و حتی در حد یک سلام و علیک لطفش را به او برساند. همه اینها برای من، همان جامه جمع کردن و خود را به کناری کشیدن است که شاید فقط چهره عوض کرده. کرونا برای همه مان غم داشته و آرامش تر شدن گلوبا آب خوش را از مان گرفته ولی کمی دقیق تر و ریزبین تر که ببینیم و فکر کنیم، برخی چیزهایی

اصحاب گرداگرد پیامبر (ص) نشسته اند. مردی فقیر و ژنده پوش وارد می شود. جایی خالی در مجلس می یابد و در آن جای می گیرد که از قضا کنار مردی ثروتمند است. مرد ثروتمند جامه خود را جمع کرده و خود را به کناری می کشد. پیامبر (ص) مرد ثروتمند را بابت این رفتار مورد عتاب قرار می دهد و او هم که متوجه اشتباهش نزد رسول خدا (ص) شده می گوید حاضر است نیمی از دارایی اش را به جبران این اشتباه به مرد فقیر ببخشد اما مرد فقیر این هدیه را رد می کند، چرا که به قول خودش می ترسد او هم گرفتار غرور شود و روزی با برادر مسلمانش همین بر خورد را داشته باشد. حکایت بالا را احتمالا شنیده اید. دوروبر مان بگردیم مصداقش را هم زیاد پیدا می کنیم؛ مغازه داری که روی شیشه مغازه می نویسد «لطفا آدرس نپرسید»،

بزرگ‌تر شدیم

۲۰۰ متر مربع هم به سالن کنفرانس با سه اتاق و ظرفیت ۱۴۰ نفر اختصاص یافته است. استودیو آموزش الکترونیکی یکی دیگر از بخش‌های ساختمان جدید آموزش است. این پروژه از اواخر سال ۹۰ کلنگ خورده بود و در مهر ۹۹ و در غیاب دانشجویان آماده فعالیت شده است. پروژه ساختمان دانشکده مهندسی مکانیک هم با زیر بنای ۱۵۰۰۰ متر مربع از سال ۱۳۸۹ آغاز شد و روند تکمیل آن از سال ۱۳۹۳ سرعت بیشتری گرفت. این ساختمان ۹ کلاس، ۱۰ آزمایشگاه، ۶۵ دفتر کار، ۳ اتاق به همراه یک سالن کنفرانس و ۲۰ اتاق اداری دارد.

دیروز صبح دانشگاه چند مهمان ویژه داشت تا هم جلسه هیئت امنای شریف برگزار شود و هم ساختمان‌های جدید آموزش و دانشکده مهندسی مکانیک به بهره‌برداری برسند. اسحاق جهانگیری، معاون اول و سورناستاری، معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری و دکتر باقری، قائم‌مقام وزیر علوم، تحقیقات و فناوری مهم‌ترین این مهمانان بودند. پروژه ساختمان جدید آموزش زیربنایی ۱۰۲۰۰ متر مربعی دارد که ۴۷۷۷ متر مربع آن مربوط به معاونت آموزش و تحصیلات تکمیلی و ۵۵۸۹ متر مربع مربوط به ۲۸ کلاس با ظرفیت ۱۳۶۶ نفر است.

مز نشریات

شلوغی همیشه نشانه جذابیت نیست!

شماره چهارم دوهفته‌نامه سینمایی «دکوپاژ» با ۲۵ صفحه در هفتم مهرماه ۹۹ منتشر شد. این نشریه از سرویس‌های سینمای ایران، سینمای هالیوود، سریال، روزی روزگاری در سینما، سینمای مستقل، انیمه و انیمیشن تشکیل شده است. معرفی فیلم «تنها دوبار زندگی می‌کنیم» و «قسم» در سرویس سینمای ایران، «سگ تازی»، «جوجو خرگوشه» و «چاقوکشی» به همراه یک یادداشت در مورد وضعیت سینما در دوران کرونایی در سرویس سینمای هالیوود، سریال «آن شب»، «لوسیفر» و «سقوط» در سرویس سریال، انیمه «ناروتو» و «دفتر چه مرگ» در سرویس انیمه و انیمیشن به همراه چند یادداشت دیگر در سرویس «روزی روزگاری در سینما» و سینمای مستقل، متون این شماره دکوپاژ هستند. طرح جلد دکوپاژ چنگی به دل نمی‌زند و اندازه و فونت تیتراژ آن مناسب نیست؛ صفحه‌آرایی هم ترکیب تعداد زیادی از رنگ‌ها و فونت‌ها و شکل‌ها و تصاویر است که باعث شده دکوپاژ شبیه بعضی نشریات ده‌کده‌های روزنامه‌فروشی به نظر برسد؛ البته از نظر رعایت استانداردهای نشریه مثل تیتراژ، زیرتیتراژ، سویتیر، پروفایل نویسنده و... دکوپاژ تقریباً بی‌نقص است.

شیمی با طعم فرهنگ

شماره سوم نشریه علمی فرهنگی «اکسیر» وابسته به انجمن علمی دانشجویی کاوش دانشکده شیمی مهرماه ۹۹ منتشر شد. قبل از ورود به محتوای نشریه و در همین ابتدای کار یک نمره منفی به اکسیر می‌دهیم، بابت نداشتن تیتراژ و نبودن لوگوی نشریه در صفحه جلد. عکس جلد اکسیر، تصویری از اتاق‌ها و راهروهای دانشکده احتمالاً شیمی است که عبارت «نشریه علمی فرهنگی اکسیر» با اندازه‌ای درشت روی آن نقش بسته؛ از مجازی، شیمی دارویی، شیمی نیوز، آستروشیمی، استادشناسی، مصاحبه با آقای رئیس، پروفوشیمی، نوبلیست، اک، شیمی تاریک، نرم‌افزار، تاریخچه موسیقی ایران و پیشنهاد، عناوین متون این شماره ۲۴ صفحه‌ای اکسیر را تشکیل می‌دهد. اکسیر با زیرتیتراژ و سویتیر و میان‌تیتراژ آشنایی ندارد و تیتراژ و نام سرویس، بعضاً به جای هم به کار رفته‌اند و وضعیت آنها هم چندان تعریفی نیست؛ در عوض صفحه‌آرایی آن با وجود ایراداتی مانند تغییر ناگهانی رنگ زمینه، در مجموع قابل قبول و مطلوب است.

حواشی فیزیک ۲ در اولین ترم کرونایی

حاشیه، از آغاز تا انجام

ناشی می‌شود که سوالات مختلف از ابتدای آزمون بین بعضی دانشجویان به اشتراک گذاشته شده و آنها برخلاف قانون آزمون به همه سوالات در زمان واحد دسترسی داشته‌اند. اولین نکته مهم درباره این امتحان ناکارآمدی روش‌ها و سخت‌گیری‌های دانشکده فیزیک برای جلوگیری از تقلب در آزمون مجازی بوده که حتی ممکن است برخی دانشجویان را به سمت تخلف از قوانین امتحان سوق داده باشد. توجیه اصلی استادان برای استفاده از روش‌های سخت‌گیرانه در امتحان پایان‌ترم جلوگیری از تقلب دانشجویان بوده، با این وجود و طبق اعلام استادان درس، بیش از ۴۰۰ نفر از بین حدود ۹۰۰ دانشجوی این درس در امتحان پایان‌ترم متخلف شناخته شده‌اند.

نکته دوم طی شدن روند قانونی در رسیدگی به موضوع تخلف یا تقلب است؛ اینکه استاد درس حق دارد با تشخیص خود تقلب را کشف و مجازات آن را تعیین کند یا نه، سوالی است که شاید جواب روشنی برای آن وجود نداشته باشد، همان‌طور که بیشتر دانشجویان تجربه درس داشتن با استادهایی را داشته‌اند که نمره آنها در ارتباط صریح و مشخص با آزمون‌های درس نبوده است. طبق شیوه‌نامه انضباطی دانشجویان، تنها مرجع صدور حکم انضباطی برای دانشجویان، کمیته انضباطی است ولی در اینجا نمی‌توان به‌طور دقیق گفت که آیا حکم انضباطی صادر و اجرا شده یا خیر؟ طبق صحبت‌های استادان درس به نظر می‌رسد آنها قصد داشته‌اند با دانشجویانی که تخلف‌شان را تشخیص داده‌اند، از در مصالحه درآیند و برای جلوگیری از تبعات شدید احراز تقلب در کمیته انضباطی برای دانشجویان، کار را به آنجا نکشانند. البته خیلی از اعتراض‌های دانشجویان بدون ارجاع به کمیته انضباطی از سوی استادان درس مورد بررسی قرار گرفته است.

از سوی دیگر شیوه‌نامه انضباطی دانشجویان در بحث تقلب بیشتر ناظر به آزمون‌های حضوری صحبت می‌کند و در زمینه مسائل خاص آزمون‌های مجازی حرف زیادی ندارد، مگر آنکه به بحث تخلفات رایانه‌ای مراجعه کرده و بخواهیم تخلف در آزمون مجازی را از این طریق بررسی کنیم.

پایان‌ترم به تمام نرسید. ابتدا دستیاران آموزشی درس اعلام کردند به دلیل تأخیر دوباره دانشگاه در پرداخت حق و حقوق آنها، برکه‌های امتحان پایان‌ترم را تصحیح نمی‌کنند. زمان گذشت و گذشته و حتی یک هفته از شروع ترم پاییز هم سپری شد ولی خبری از ثبت نمره‌های درس فیزیک در سامانه آموزش نبود؛ در حالی که مهلت ترمیم هم به‌زودی فرا می‌رسید و نمره نهایی این درس در انتخاب واحد دانشجویان تأثیرگذار بود. زمزمه‌هایی از تقلب نسبتاً گسترده در امتحان پایان‌ترم این درس به گوش می‌رسید و گفته می‌شد همین امر سبب شده دستیاران آموزشی و استادان درس تصمیم بگیرند برکه‌های امتحانی را دوباره بررسی و تقلب‌های احتمالی را کشف کنند. در نهایت یک روز قبل از آخرین روز مهلت ترمیم ترم پاییز دانشکده فیزیک شروع به ثبت نمرات در سامانه آموزش کرد. در اطلاعیه دانشکده فیزیک این‌طور آمده بود که اگر سلامت امتحان پایان‌ترم دانشجویی اثبات نشده باشد، نمره امتحان پایان‌ترم او صفر منظور شده و فقط سهم نمره امتحان میان‌ترم و تمرین‌ها در نمره نهایی باقی مانده است. البته طبق این اطلاعیه اعتراض دانشجویانی که به محرز نشدن سلامت آزمون پایان‌ترم خود معترض بودند، همراه با مدارک موجود برای تصمیم‌گیری به کمیته انضباطی دانشگاه ارسال شده و در صورت رأی کمیته انضباطی به عدم احراز سلامت آزمون پایان‌ترم، نمره ۰.۲۵ یا D در کارنامه دانشجویی ثبت خواهد شد.

قانون اعلام‌شده برای امتحان پایان‌ترم فیزیک ۲ به این صورت بوده که دانشجو ابتدا یک سوال را پاسخ می‌دهد و سپس سوال دیگر امتحان در اختیار او قرار می‌گیرد. ترتیب سوالات برای دانشجویان نیز متفاوت بوده است. طبق گفته دکتر واعظی، یکی از معیارهایی که برای بررسی سلامت آزمون به کار گرفته شده کسب نمره بالا از یک سوال در زمان بسیار کوتاه و غیرمنطقی عنوان شده؛ مثلاً دانشجویی که در مدت زمان سه چهارم دقیقه سوال را دریافت کرده، خوانده، تحلیل کرده، پاسخ‌ها را نوشته و در نهایت در سامانه CW بارگذاری کرده و نمره کامل را هم گرفته است! در ساده‌ترین حالت این موضوع از آنجا

درس فیزیک ترم بهار از همان شروع خالی از حاشیه نبود. همان هفته‌های اول دستیاران آموزشی دروس و آزمایشگاه‌های فیزیک پایه به دلیل تأخیر زیاد دانشگاه در پرداخت مطالبات مالی‌شان تصمیم گرفتند کلاس‌های حل تمرین را تشکیل ندهند. هنوز خبر این اعتصاب گروهی چندان نیچیده بود که کرونا خوابگاه و دانشگاه را تعطیل کرد و بعد از چند روز هم سروکله آموزش مجازی پیدا شد. ابتدا استادان درس فیزیک ۲ به دانشجویان اطلاع دادند که فعلاً فیلم‌های دکتر اجتهادی در وب‌سایت مکتب‌خونه را دنبال کنند. تا قبل از عید وضعیت به همین منوال گذشت. بعد از تعطیلات نوروز قرار شد کلاس‌های مجازی در ادامه ویدئوهای مکتب‌خونه برگزار شود، با این حال از یکی از استادان درس خبری نبود و دانشجویانش در بی‌اطلاعی به سر می‌بردند. در نهایت هم مشخص شد استاد مذکور میلی به ارائه درس به صورت مجازی ندارد و از آخر فروردین استاد دیگری ارائه درس را به عهده خواهد گرفت. کلاس‌های حل تمرین درس هم به‌تدریج از اوایل اردیبهشت رنگ برگزاری به خود دید.

با رسیدن به اواسط ترم کم‌کم حرف از امتحان میان‌ترم به میان آمد. بعد از یکی دو بار تغییر زمان در نهایت روز ۱۶ خرداد برای برگزاری امتحان مشخص شد؛ امتحانی که اول قرار بود با ۶۰ سوال تستی و ۱۸۰ دقیقه وقت برگزار شود ولی چند روز قبل از امتحان تعداد سوالات به ۴۰ و زمان امتحان به ۱۲۰ دقیقه کاهش یافت و بازگشت به سوالات قبلی هم غیرممکن اعلام شد. دوروز قبل از امتحان میان‌ترم نیز آزمونی آزمایشی تدارک دیده شده بود تا دست بچه‌ها با این سبک جدید از امتحان آشنا شود. البته برگزاری آزمون آزمایشی نارضایتی‌هایی را به دنبال داشت، چراکه هم سامانه دچار اختلال شده بود و هم بارگذاری سوالات با تأخیری بیش از نیم‌ساعت مواجه شد. بعد از امتحان میان‌ترم نوبت به شیوه برگزاری امتحان پایان‌ترم رسید. امتحان پایان‌ترم در روز ۱۹ تیر به صورت تشریحی ولی بدون قابلیت بازگشت به سوال‌های قبل برگزار شد. حواشی مختلف درس ولی با امتحان

مز نشریات

مهدی فخرآبادی

زاویه دیدی نو برای حماسه عاشورا

نشریه موضوعی زن و خانواده هیئت الزهرا (س)، ریحانه، در شماره جدید خود به مناسبت ایام محرم و صفر به سراغ بانوان عاشورایی رفته و کوشیده است برگی از زندگی این بزرگواران را روایت کند و حماسه عاشورا را از زاویه دیدی جدید به تماشا بنشیند. نقش حضرت زینب (س) در وقایع کربلا، مروری بر خطبه ایشان در شام، مرور سخنان رهبری درباره شخصیت والای حضرت زینب (س)، نگاهی به چرایی حضور زنان در کربلا، بانوان غیرهاشمی حاضر در واقعه کربلا، خطابه‌های اهل حرم در برابر یزیدیان، روایت ورقی از زندگی حضرت رباب، سکینه و دلهم (س)، روایت وهب و هانیه، تأثیر پاک‌ی یا ناپاکی والدین بر نسل آنان در این واقعه کربلا، مروری بر دو واقعه مهم تاریخی جمل و کوفه و نقش زنان در آنها، آیین همسرمداری حضرت فاطمه زهرا (س)، معرفی کتاب آفتاب در حجاب در کنار دو سرویس ثابت ریحانه یعنی حجاب و خطرات هیئت، متون این شماره مفصل ۱۸ صفحه‌ای ریحانه را تشکیل می‌دهد. ریحانه در کیفیت متون، غنی و در گرافیک زیبا از کار درآمده و می‌توان آن را در زمره نشریات حرفه‌ای دانشگاه شریف دسته‌بندی کرد؛ البته طرح جلد چندان ویژه نیست و صفحه‌آرایی نیز در عین زیبایی می‌تواند ساده‌تر باشد.

مهندسی برای پزشکی

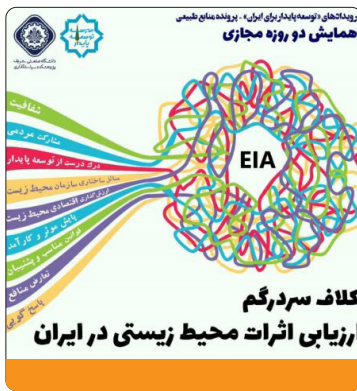
نشریه انجمن علمی رسانه، بارقه، در روزهای آغازین مهرماه ۹۹ با ۱۶ صفحه منتشر شد، با طرح جلدی که موضوع پرونده این شماره بارقه را عیان می‌کند: مهندسی پزشکی، مدل‌سازی رفتار تک‌نورون، دیپ فیک، انرژی تعریق و به دنبال حقیقت، تیتراژ متون پرونده این شماره را تشکیل می‌دهد؛ علاوه بر اینها یادداشتی به مناسبت روز صلح، نگاهی به زندگی و اشعار سیمین بهبهانی، معرفی دو کتاب طاعون و جنگ و صلح و مروری بر انتخابات صنفی دانشکده برق هم دیگر متون بارقه‌سی‌ام هستند. متون ماهنامه بارقه از جهت تنوع و کیفیت مطلوبند اما صفحه‌آرایی نشریه شلخته و شلوغ است و هنوز جای کار زیادی تا رسیدن به نقطه مطلوب دارد. تیتراژ جلد «مقاله‌های مهندسی پزشکی» هم حرفه‌ای نیست و در واقع اصلاً تیتراژ جلد محسوب نمی‌شود. در کل اما اگر یک برقی علاقه‌مند به مباحث مهندسی پزشکی هستید این شماره را دوست خواهید داشت.

کار دانشجویی این نیست

برای اینکه روی کاری برچسب دانشجویی بودن بزنید به چه چیزهایی توجه می کنید؟ اختلاف نظر درباره برنامه استقبال از ورودی ها در سال های اخیر نشان می دهد تعریف همام تفاوت هایی دارد. اختلاف خودش را زمانی نشان می دهد که برنامه یا مجموعه ای میان تعلق به دانشگاه و دانشجویی بودن زیگزاگ می رود. مدیریت دانشگاه استقبال از ورودی ها را برنامه رسمی دانشگاه می داند. با این حال برگزاری چنین مراسمی تنها با حضور کارمندان و استادان نه روال مرسوم گذشته است و نه چندان دلچسب و افتخارآمیز. چه باید کرد؟ اجرای برنامه را به دانشجویان می سپاریم یا از آنها در اجرای برنامه کمک می گیریم. سوال این است که با برگزاری برنامه از سوی تعدادی دانشجو می توانیم برنامه را دانشجویی بخوانیم؟ از خودمان شروع کنیم. روزنامه یک نشریه متعلق به دانشگاه است. سردبیر و نویسندگان دانشجویند و به روال مجموعه های با سابقه دانشجویی، فارغ التحصیل ها هم در آن سهمی دارند. اما، روزنامه یک نشریه دانشجویی است؟ منصفانه این است که خیر. روزنامه نشریه ای در دانشگاه است که با وجود مدیریتش از سوی دانشجویان و مخاطب دانشجویی متعلق به کلیت دانشگاه است، یعنی نقش مدیریت دانشگاه در تصمیم گیری های اصلی آن حیاتی است. حالا اینکه مدیران دانشگاه می توانند دست دانشجویان را در چنین فعالیتی باز بگذارند یا در هر چیز کوچکی اعمال نظر کنند، سخن دیگری است. دانشجو می تواند یک اپراتور با اختیارات محدود یا مدیر با اختیارات کامل باشد.

برگزاری برنامه استقبال از ورودی های جدید هم چنین چیزی است. اینکه برگزاری برنامه به تعدادی از دانشجویان سپرده شود، با مشارکت گروه های دانشجویی و داشتن سازوکار دانشجویی متفاوت است. مدیریت دانشگاه در این شکل تنها اجرا یا اداره بخش هایی یا تمام کار را به تعدادی دانشجو سپرده نه به جمع گروه های دانشجویی. مدیر دانشگاه می تواند این تیم اجرایی را تنها از یک طیف دانشجو انتخاب کند یا تلاش در تنوع و حضور تیپ های مختلف دانشجویی در آن داشته باشد. با این همه این کار هنوز یک کار دانشجویی نیست. لزومی ندارد یکی از این دو مدل را حتما برتر از دیگری بدانیم. مشکل جایی است که تعریف کار دانشجویی را واژه گونه کنیم و مشارکت دانشجو در اجرا را واگذاری کار به فعالان دانشجویی بخوانیم.

همایش «کلاف سردرگم ارزیابی اثرات محیط زیستی در ایران» گرهی که با شفافیت و مشارکت عمومی باز می شود

همایش «کلاف سردرگم ارزیابی اثرات محیط زیستی در ایران» نام رویدادی مسأله محور و کاربردی بود که در روزهای سوم و چهارم مهرماه و بر بستر فضای مجازی برگزار شد. در این رویداد که به همت مدرسه توسعه پایدار و پژوهشکده سیاست گذاری دانشگاه صنعتی شریف تدارک دیده شده بود، یکی از مسائل مهم و تاریخی کشور در حوزه حکمرانی محیط زیست به بحث و بررسی صاحب نظران و دست اندرکاران و نمایندگان بخش های مختلف خصوصی، دولتی و مردم نهاد گذاشته شد و به تعبیر بانیان آن، مستقل بودن و غیرسفارشی بودن آن کمک کرد تا یکی از خاص ترین و متفاوت ترین مسأله کاوی ها برای چالش های محیط زیست کشور با حضور طیف وسیعی از ذی نفعان صورت گیرد.

بدانیم با محیط زیست چه می کنیم

در روز اول، مریم عاشق معلا با نگاهی گذرا به تاریخچه ارزیابی اثرات محیط زیستی در ایران (EIA)، توضیحاتی اجمالی در مورد مفهوم ارزیابی اثرات محیط زیستی، قوانین حوزه ارزیابی در ایران و فرایند ارزیابی ارائه کرد و سپس به آسیب شناسی ارزیابی اثرات محیط زیستی در ایران پرداخت. او با توجه به مطالعه سیر تحول قوانین کشور در حوزه ارزیابی، مصاحبه های انجام شده و مطالعات کتابخانه ای، مواردی چون در نظر نگرفتن آمایش سرزمین و ارزیابی راهبردی محیط زیست (SEA) در روند تصمیم گیری های توسعه، فهم نادرست از EIA، ضعف در قوانین، روابط مالی فسادآور، مشکلات ساختاری و نبود ظرفیت مناسب سازمان، ضعف علمی گزارش ها و نبود مشارکت عمومی، شفافیت و همچنین پایش ناقص و بی اثر اجزاء مهم ترین آسیب های موجود برشمرد.

محمد موتی، دبیر شبکه ملی تشکل های مردم نهاد محیط زیست و منابع طبیعی کشور شفافیت، پاسخگویی، آگاهی بخشی و مشارکت ذی نفعان را جزء اصول بنیادین ارزیابی برشمرد. او همچنین نگاه محلی و منطقه ای نهاد قانون گذاری و نمایندگان مجلس را مخل شفافیت دانسته و در دسترس نگذاشتن اطلاعات محیط زیستی ادارات و سازمان های مختلف را خلاف قانون دسترسی آزاد به اطلاعات دانست.

مجید مخدوم، رئیس هیئت مدیره انجمن ارزیابی و از بنیان گذاران فرایند ارزیابی اثرات محیط زیستی پروژه ها در کشور به بحث پایش پرداخت. به نظر او در ایران، موضوع مهم «پایش» یا انجام نمی شود و یا بسیار ضعیف است.

امین صدرنژاد، دبیر اتحادیه صنایع بازیافت ایران مشارکت، شفافیت، پاسخگویی، انعطاف پذیری، کارآمدی و قانون محوری را لازمه حکمرانی خوب دانسته که در سازوکار حاکم بر فرایند ارزیابی اثرات محیط زیستی ایران بسیار ضعیف است. صدرنژاد به مشکلات فرآیندهای اخذ مجوز برای احداث واحدهای صنعتی پرداخت که با ناکارآمدی، بخش خصوصی را ضمن تحمیل زیان، تشویق به قانون گریزی می کند. او در انتهای ارائه، با اشاره به دغدغه کمیسیون توسعه پایدار اتاق بازرگانی برای ارائه راهکارهای اصلاحی در حوزه ارزیابی اثرات محیط زیستی، طرح «بیمه مسئولیت زیست محیطی» را به عنوان یک راهکار پیشنهادی به شکل اجمالی معرفی نمود.

مطالبه عمومی برای ارزیابی

روز دوم این همایش با ارائه هامون طهماسبی، مدیر برنامه مدرسه توسعه پایدار دانشگاه شریف آغاز شد. طهماسبی در ارائه خود با اشاره به گسترش مطالبات بخش های مختلف جامعه برای پرداختن به ارزیابی اثرات

مثال هایی چون معادن کوه شاه بافق گفت باید سازوکاری قانون مند برای رجوع به آرای مردمی در فرایند ارزیابی قید شود تا مشاوران به نحوی صحیح ملزوم به اثردهی آرای مردم باشند. همچنین باید ارزش گذاری اقتصادی محیط زیست صورت بگیرد و SEA لحاظ شود و راه های خردمندانه در نظر گرفته شود تا پایداری و توسعه همزمان رخ دهد.

دوران آزمون و خطا گذشته است

سمیه رفیعی، نماینده مجلس و رئیس فراکسیون محیط زیست، سخنران بعدی همایش بود. به گفته او امروزه ناخوشایندی ها و مسائلی پیش آمده که خود مجلس و مردم را وادار به توجه به محیط زیست کرده است. از نگاه رفیعی، توجه اندکی به مسأله EIA شده و باید این مسأله در بستری کاملاً شفاف انجام شود و بدون نبود شفافیت نتایجی کاملاً خلاف انتظار برای مقاصد آن حاصل شده است. همچنین آمایش سرزمین در طول سالیان گذشته به شکلی شعارگونه پیش رفته و برنامه اقدام و عمل مناسبی برای آن نداشته ایم. از نظر رفیعی مشکلات اقلیمی و غیره باعث توجه همگانی به مسأله EIA و SEA شده و دیگر فرصت آزمون و خطا در این زمینه نیست.

کلاف گوریده را چطور باز کنیم؟

در بخش پایانی روز دوم این همایش، پنل بحث و گفت و گوی جمعی راجع به چگونگی برون رفت از کلاف سردرگم ارزیابی اثرات محیط زیستی صورت گرفت. در این پنل، حسن فروزانفرد، نایب رئیس کمیسیون توسعه پایدار اتاق بازرگانی ایران به اهمیت برنامه هفتم توسعه پرداخت و چار چوب «حکمرانی خوب» و اصلاح مکانیزم های تصمیم گیری را لازمه ثمر بخشی ارزیابی زیست محیطی دانست. از نظر او، دو لایحه جامع شفافیت و لایحه مدیریت تعارض منافع که از سوی اتاق بازرگانی حمایت می شود، حرکتی رو به جلو در مسیر حکمرانی خوب است که زمینه ساز حل خیلی از مسائل حوزه EIA خواهند شد. پس از او، سعید کریمی، استاد محیط زیست دانشگاه تهران با اشاره به مسأله SEA و آمایش سرزمین، به شکل استانی آمایش اعتراض داشته و جامعیت آن را لازمه SEA عنوان کرد. کریمی، گزارش ارزیابی را یک ابزار حفاظت محیط زیست دانسته که عملی شدنش از طریق کنترل و پایش میسر خواهد بود. کریمی، راهکار کوتاه مدتش را برای مسأله ارزیابی، توجه جدی به پایش بر اساس استفاده از ظرفیت های محلی و مردمی عنوان کرد. او همچنین بر مشخص شدن دقیق تر اثرات در گزارش ها و مکان دار شدن شان تأکید کرد تا بتوان یک برنامه مدیریت و پایش خوب را اجرا کرد.

مصطفی تسبندی با اشاره به اینکه باید مسأله ارزیابی بزرگ و شنیده شود تا گفتمان اصلاحی به وجود آید و به عمق فاجعه پی برده شود، فرایند اصلاحی پیشنهادی خود را با دید کوتاه مدت و میان مدت ارائه کرد. از نظر او، اولین کاری که از هم اکنون سازمان می تواند انجام دهد در اختیار گذاشتن متن گزارش های ارزیابی است. با این کار راه تحقیقات دانشگاهی و فعالیت های اجتماعی گشوده می شود. مسأله دیگر اصلاح فرایند ارزیابی و شروع فرایند با اطلاع به سازمان است. موضوع بعدی توجه به قانون و لحاظ کردن مسائل در برنامه هفتم توسعه خواهد بود. تسبندی همچنین با اشاره به رابطه مالی مشاور و کارفرما، آن را فسادزا توصیف کرد.

الهه سلیمانی از مرکز پژوهش های مجلس نیاز به قانون جامع را ضروری دانست و به مسأله ارزش گذاری اقتصادی محیط زیست نیز اشاره کرد. به نظر سلیمانی برای کارکرد صحیح قانون باید مشارکت مردم و درخواست مردمی نیز پای کار بیاید.

مختلف محیط زیستی، اجتماعی، فرهنگی، سلامت و حتی امنیت در طرح های توسعه، به طرح یک مسأله مهم برای نظام برنامه ریزی کشور پرداخت. او با انتقاد از سازوکار فعلی حاکم بر فرایند ارزیابی اثرات محیط زیستی که محیط زیست را آخرین مرحله از بررسی اثرات و مجوزهای لازم می بیند، اشاره کرد که ما نیاز داریم با یک تغییر بنیادین در نگاه مان به سمت یک نظام یکپارچه از ارزیابی در حوزه های مختلف برویم و حال مسأله مهم این است که سازوکار مدیریتی این نظام چگونه باید باشد. به نظر طهماسبی، اینکه در گزارش های ارزیابی محیط زیستی به شکل ناقص و بدون نیروی تخصصی به ارزیابی پیامدهای اجتماعی هم پرداخته می شود، یک ایراد اساسی و موازی کاری با اتفاقاتی است که در حوزه ارزیابی اثرات اجتماعی در قوانینی مثل پیوست اجتماعی در حال رخ دادن است.

پس از آن، کاوه معصومی به تعارض منافع و اقتدار حکمرانی در فرایند ارزیابی زیست محیطی پرداخت. بنا به گفته او در شرایط تعارض منافع، ابزارهای قانونی به تنهایی پاسخگو نخواهد بود و با اتکا به شفافیت و مشارکت ذی نفعان است که می توان مسأله را حل کرد. در فرایند ارزیابی زیست محیطی، ذی نفعان زیادی وجود دارند که می توان آنها را در سه دسته دولت و نهاد های حاکمیتی، بخش خصوصی و سازمان های مردمی قرار داد. اما قدرت این بازیگران یکسان نیست و بخش دولتی، بر حکمرانی این فضا چیره است. از نگاه معصومی، EIA سازوکاری برای اعمال اقتدار حکمرانی زیست محیطی است، الگوی توسعه اقتصادی و حکمرانی در ایران منجر به تعارض منافع ساختاری و ناکارآمدی ساختار حکمرانی محیط زیست شده و این مسأله باید پیگیری و رفع شود.

اول سراغ اصلاح قوانین برویم

الهه سلیمانی، کارشناس ارشد گروه محیط زیست مرکز پژوهش های مجلس سخنران بعدی بود که با اشاره به سیر قوانین مربوط به حوزه EIA، پراکندگی، به روز نبودن، منطقه ای بودن، عدم پوشش همه حوزه های زیست محیطی و رویکرد ملایم نسبت به جرائم را جزء خلأ های قانونی مرتبط دانسته و اشاره کرد که در سیاست ها و برنامه ها، ملاحظات زیست محیطی در نظر گرفته نشده و برنامه جامع آمایش سرزمین در دسترس نیست. از دیدگاه او باید پرسشگری و درخواست از سمت مردم به مجلس منتقل شود و از این طریق اصلاح قوانین این حوزه اهمیت و اولویت یابد.

هم توسعه و هم پایداری با شفافیت و مشارکت مردمی

محمد درویش، رئیس کمیته محیط زیست در کرسی سلامت اجتماعی یونسکو تأکید زیادی بر مسأله مشارکت مردمی در فرایند ارزیابی زیست محیطی داشت. او با ذکر

گزارش

رضا جمشیدی

حرف زیادی

مترقی باری

مروری بر وضعیت نشریات و کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی

بنویس از ها، بنویس

می‌نویسم، پس هستم!

تک‌شماره‌های ها و صفرشماره‌های ها

از ۸۳ نشریه‌ای که حق رأی گرفتند، نشریه‌های زیر فقط یک شماره و آن هم در شهریور ۹۹ منتشر کرده‌اند؛ برخی هاشان اولین شماره‌شان بوده و برخی دیگر هم بعد مدتی کسادی شماره بیرون داده‌اند:

- آنومی، ارشد، پارازیت، دگر، دنباله‌دار، طرشت ۱، مجله‌نامه مکانیک، نجوا، نسیم

این نشریات در تیر یا مرداد ۹۹ اولین شماره‌شان روی دکه نشریات شریف رفته است:

- آشتی دوباره با ریاضیات، روان‌نویس، رشد، ره‌بر، مهارت‌های مطالعه

نشریات زیر هم در بهار ۹۹ تنها شماره‌شان در یک سال گذشته را بیرون داده‌اند:

- خوبگاه، طلوع عشق، طنین، قانون، تکانه، میزاسن، نقش خیال

و بالاخره نشریات زیر به انتشار تک‌شماره در پاییز و زمستان ۹۸ بسنده کرده‌اند:

- SSN، اقتصاد شریف، باغ کاج، حکمت و فلسفه اسلامی، حیات خلوت، شباهنگ، لیلا، مجال، نرگس، نقش، نیستان، هفت قلم

دریچه شریف هم در سال گذشته یک شماره داشته ولی نتوانستیم تاریخ انتشارش را درآوریم. همچنین نشریات زیر در یک سال گذشته شماره‌ای نداشته‌اند و حق رأی‌شان به انتشار شماره در بازه اسفند ۹۷ تا مرداد ۹۸ برمی‌گردد:

- بخیه‌باز، راه ناتمام، شریف‌نامه مهندسی شیمی و نفت، رمز عبور، فرایند

ادامه کار این نشریات در سال آینده مشخص می‌کند اطلاق صفت «انتخاباتی» تا چه میزان به هرکدام از آنها درست و بجا بوده است.

حوزه پرتعداد زنان

در یک سال قبل ۵ نشریه در حوزه زنان در شریف منتشر شده است که سه تای آنها (ریحانه، طلوع و لیلا) در همین یک سال اخیر هم شروع به کار کرده‌اند و این نشان از توجه نشریاتی‌های شریف به حوزه زنان دارد. فروغ (انجمن اسلامی) ۵ شماره، ریحانه (هیئت الزهراء (س)) ۵ شماره، طلوع (انجمن اسلامی مستقل) ۷ شماره، ثمین (بسیج دانشجویی) ۳ شماره و ریحانه ۱ شماره در یک سال اخیر منتشر کرده‌اند. البته نشریات ریحانه، طلوع و ثمین یک شماره مشترک هم در سال گذشته داشته‌اند.

گروه‌های زیر ۵ نشریه یا بیشتر در دستور کارشان دارند:

- انجمن اسلامی، بسیج دانشجویی، هیئت الزهراء (س)
- گه‌تند و گه‌ی خسته
- نشریات زیر در یک سال گذشته بین ۲ تا ۴ شماره منتشر کرده‌اند:
- آگزرتی، الفها، اکسیر، ایران گرد، ایوان، بارقه، بوطیقا، بیداد، ثمین، جرئت اندیشیدن، حرکت، دکوپاژ، راوی، رایانش، رسام، رویان مواد، رویان مهندسی شیمی و نفت، ژرفنامه، شورای صنفی، عطش، ماریو، محتشم، همنورد، کاکتوس

پرفرانس‌ها

- نشریات زیر ۱۰ یا بیش از ۱۰ شماره در یک سال اخیر منتشر کرده‌اند:
- شریف‌الصناعیه، اوج، حیات، داد، منبر، میدان انقلاب
- نشریات زیر هم بین ۵ تا ۹ شماره در یک سال اخیر به چاپ رسانده‌اند:
- بامداد، ترنج، خیرنامه، خمش، دانشجو، در دانشکده، کیش مهر، رویان هوافضا، ریحانه، صدف، طلوع، مجله عمران شریف، مشتاق، کوریره دلاشریف، فروغ

هرکس چندتا؟

۲۸ نشریه به کانون، انجمن یا تشکلی وابسته نیستند. گروه‌های زیر هرکدام صاحب یک نشریه هستند:

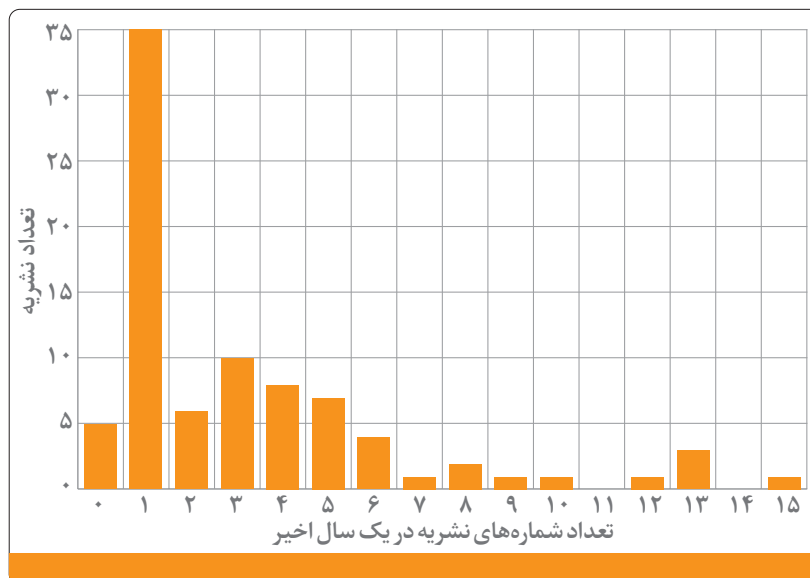
- انجمن علمی اقتصاد، انجمن علمی انرژی، انجمن علمی عمران (ایستا)، انجمن علمی فیزیک، انجمن علمی کامپیوتر، انجمن علمی هوافضا، کانون آیین روشن، انجمن علمی تدبیر، جامعه اسلامی، هیئت متوسلین به چهارده معصوم (ع) خوابگاه طرشت ۳، انجمن علمی دانشکده شیمی، دفتر مطالعات فرهنگی، انجمن علمی رسانه، انجمن علمی ژرفا، شورای صنفی، گروه فلسفه علم، کانون خوابگاه شهید احمدی روشن، کانون ایران گردی و ایران‌شناسی، کانون قرآن و عترت، کانون هنرهای تجسمی، کنگره شهدا، انجمن علمی کیمیا، گروه کوه، گروه نجوم، انجمن علمی محور، دانشکده مهندسی مکانیک، کانون میثاق، جشنواره نشریات هفت‌قلم، هیئت امام هادی (ع) خوابگاه متاهلی، هیئت منتظران موعود (عج) خوابگاه طرشت ۲، کانون یاریگران

گروه‌های زیر دو نشریه دارند:

- دانشکده مهندسی شیمی و نفت

گروه‌های زیر ۳ نشریه منتشر می‌کنند:

- کانون شعروادب، انجمن اسلامی مستقل

چند نکته به‌جای جمع‌بندی

- توسعه انتشار نشریات در فضای مجازی و روی آوردن به چاپ سیاه‌وسفید یا دورنگ و سهرنگ می‌تواند صرفه‌جویی قابل توجهی در منابع به همراه داشته باشد.
- البته باید توجه داشت حق رأی در انتخابات نمایندگان مدیران مسئول در کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی با توجه به شیوه‌نامه انتخابات مصوب در وزارت علوم تعیین می‌شود و نظام ارزیابی درون‌دانشگاهی نمی‌تواند تأثیری در آن داشته باشد.

- آن حداقل می‌تواند به نشریات باکیفیت‌تر کمک کند تا رشد کنند و کیفیت‌شان را بهبود هم ببخشند و مانع رشد و تکثیر نشریات بی‌کیفیت شود.
- انتشار الکترونیکی نشریات شاید هزینه‌ای برای دانشگاه نداشته باشد و هر تعداد نشریه با هر کیفیت در این فضا می‌تواند تولید و منتشر شود ولی چاپ رایگان نشریات به صورت تمام‌رنگی و روی کاغذ ۸۰ گرمی می‌تواند محدود به نشریات با حداقل کیفیت باشد.

- حق رأی می‌دهد ولی شیوه‌نامه جدید که در دوره‌های آینده اساس کار خواهد بود، متناسب با دوره انتشار نشریه (هفته‌نامه، دو هفته‌نامه، ماهنامه، فصلنامه، سالنامه، گاهنامه...) حداقل شماره‌های منتشرشده برای اعطای حق رأی را مشخص می‌کند و کمی می‌تواند وضعیت را بهبود ببخشد.
- تدوین نظام ارزیابی نشریات و بررسی و مقایسه نشریات مختلف و اختصاص منابع و امتیاز براساس

- سعی کردیم آمار انتشار نشریات را تا جایی که می‌شود براساس کانال‌های تلگرامی‌شان دقیق به‌دست بیاوریم ولی بعید نیست اشتباه هم در آمارمان باشد. البته بعید است تأثیر قابل ملاحظه‌ای در آمارای که گفتیم، پیش بیاید.
- شیوه‌نامه فعلی برگزاری انتخابات که انتخابات امسال هم براساس آن برگزار شده، به هر نشریه که در یک سال گذشته (یا در دوره قبلی کمیته ناظر) حداقل یک شماره چاپ کرده باشد،

بدون مراجعه به کانال‌ها و گروه‌های تلگرامی دانشگاه حدس می‌زنید چند نشریه فعال در دانشگاه وجود دارد؟ البته قبلش باید روی معنی اصطلاح «فعال» به توافق برسیم تا بتوانیم حرف همدیگر را بفهمیم. در انتخابات نمایندگان مدیران مسئول در کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی ۸۳ نشریه شریفی حق رأی داشتند. حق رأی به نشریاتی داده می‌شود که در دوره قبلی کمیته ناظر حداقل یک شماره منتشر شده باشند. هر نشریه از سوی دیگر حداقل سه عنوان صاحب امتیاز (حقیقی یا حقوقی)، مدیر مسئول و سردبیر دارد، یعنی ۲۴۹ جایگاه. در این محاسبه سرانگشتی حساب تحریریه و دیگر افراد درگیر در نشریه را نکردیم ولی بین مسئولان و قلم‌به‌دست‌های نشریات مختلف تادل‌تان بخواهد اشتراک هم وجود دارد. یکی مانده به آخرین روز تابستان انتخابات دور جدید نمایندگان مدیران مسئول نشریات دانشجویی در کمیته ناظر بر نشریات دانشگاه برگزار شد و نمایندگان قبلی کار را به نمایندگان جدید سپردند. دیدیم بهانه خوبی ست تا نگاهی به وضعیت انتشار نشریات در یک سال گذشته (از ابتدای شهریور ۹۸ تا پایان شهریور ۹۹) بیندازیم. در کنار آن گفت‌وگویی هم با نمایندگان دوره قبل کمیته داشتیم؛ نمایندگانی که از آخرین روزهای اسفند ۹۷ در کمیته شروع به کار کردند و برخی مشکلات و ایرادهای قانونی بعضا چوبی شد لای پرهای چرخ ایده‌ها و برنامه‌هایشان.

معلق ولی فعال

انتخابات دوره قبلی کمیته ناظر ۲۲ اسفند ۹۹ برگزار شد تا فاطمه امینی و امیر حسین حاجی‌علی بیگی به‌عنوان اعضای اصلی و علی ولی‌زاده به‌عنوان عضو علی‌البدل کمیته انتخاب شوند و شروع به کار کنند. حدود یک ماه بعد اسامی واجدین حق رأی در انتخابات شورای مرکزی ناظر بر نشریات وزارت علوم اعلام شد ولی خبری از اسم نمایندگان دانشگاه نبود. کمی پرس و جو بچه‌ها را به این جواب می‌رساند که فقدان عضو حقوق دان و مدیر فرهنگی در کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی و هیئت نظارت بر انتخابات نمایندگان مدیران مسئول در کمیته ناظر باعث شده وزارت علوم انتخابات شریف را باطل اعلام کند. البته وزارت علوم به نقص مستندات ارسالی از سوی دانشگاه هم اشاره می‌کند. وزارت علوم تیرماه ۹۸ در نامه‌ای خطاب به دانشگاه خواهان برگزاری انتخابات مجدد شده و واگذاری مسئولیت کمیته ناظر به شورای فرهنگی تا زمان برگزاری انتخابات مجدد می‌شود ولی تشکیل نشدن جلسات شورای فرهنگی در تابستان سال گذشته کمیته را به حالت تعلیق می‌برد. سرانجام شورای فرهنگی در اواسط آبان تشکیل جلسه می‌دهد.

در این جلسه به پیشنهاد نمایندگان مدیران مسئول در کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی و با توجه به اینکه تا انتخابات بعدی چندماه بیشتر باقی نمانده و برگزاری انتخابات مجدد کار بی‌فایده‌ای به نظر می‌رسد، مصوب می‌شود که کمیته ناظر زیر نظر شورای فرهنگی به فعالیت خود ادامه دهد ولی مصوبات کمیته به شورای فرهنگی آمده و در آنجا هم به تصویب برسد. از سوی دیگر با توجه به اضافه‌شدن عضو حقوق دان و مدیر فرهنگی، شورای فرهنگی هم قول مکاتبه با وزارت علوم برای رفع مشکل قانونی کمیته را می‌دهد، البته قولی که هیچ‌گاه عملی نمی‌شود.

کمیته با همین حالت به کار خودش ادامه می‌دهد و آماده برگزاری انتخابات دور بعد می‌شود که کرونا زیر میز همه بازی‌ها می‌زند و انتخابات شش‌ماهه به تعویق می‌افتد. البته بعد از عید مهم‌ترین موضوعی که دوباره نام کمیته ناظر را سر زبان‌ها می‌اندازد، موضوع شماره ۱۴ نشریه فروغ است؛ جایی که معاون فرهنگی دانشگاه کمیته ناظر را به رسمیت نمی‌شناسد و در نهایت با وجود رأی کمیته ناظر به تعلیق سه‌ماهه نشریه فروغ، شورای فرهنگی تعلیق ۹ ماهه را تصویب می‌کند.

خوشبختانه مشکلات قانونی کمیته ناظر شریف با حضور عضو حقوق دان رفع شده و در انتخابات دوره بعد شورای مرکزی کمیته ناظر در وزارت علوم نماینده‌های شریف هم حضور خواهند داشت؛ انتخاباتی که احتمالا زمستان ۹۹ برگزار می‌شود.

از هفت‌قلم تا استند

کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی به‌طور رسمی وظایف زیر را دارد:

- بررسی درخواست و صدور مجوز انتشار
- نظارت بر عملکرد نشریات دانشگاهی و تذکر اولیه در صورت لزوم
- رسیدگی به تخلفات و شکایات ناشی از فعالیت نشریات دانشگاهی
- نظارت بر حسن اجرای دستورالعمل، مصوبات و شیوه‌نامه‌های شورای مرکز ناظر

• بررسی محتوایی نشریات دانشگاه در جلسه ماهیانه کمیته ناظر و ارسال نتایج به شورای مرکزی ناظر

• برگزاری دوره‌های آموزشی برای متقاضیان نشریات دانشجویی

رسیدگی به تخلفات و شکایات مربوط به نشریات را در قسمت دیگر این پرونده مرور کرده‌ایم. از صدور مجوز و دیگر امور اداری و رسمی که بگذریم، در کارنامه کمیته ناظر دوره قبل چند اقدام مهم و قابل تحسین دیده می‌شود:

• برگزاری دو دوره جشنواره نشریات دانشجویی شریف (هفت‌قلم)

پیشنهاد برگزاری جشنواره نشریات شریف در همان آخرین روزهای اسفند ۹۷ از سوی معاونت فرهنگی به نمایندگان کمیته جدید داده می‌شود. تاریخ برگزاری در تقویم فرهنگی دانشگاه هفته اول اردیبهشت است و زمان بسیار کم. در تعطیلات نوروز بررسی نمونه‌های مشابه در دانشگاه‌های دیگر، تدوین شیوه‌نامه، تعیین ساختار اجرایی و زمینه‌های رقابتی انجام می‌شود و شیوه‌نامه در اولین جلسه بعد از تعطیلات به تصویب مدیران مسئول نشریات دانشگاه می‌رسد. بعد از آن هم نوبت به دریافت آثار و داوری بین آنها می‌شود تا نخستین دوره جشنواره نشریات شریف در کوتاه‌ترین زمان ممکن به انجام برسد. البته برگزاری فشرده و بدون تجربه قبلی ایرادات و نواقصی هم به همراه دارد که باعث می‌شود بعد از اختتامیه دوره نخست جلسات نقد و بررسی و تصحیح شیوه‌نامه جشنواره برگزار و شیوه‌نامه اصلاح شده به تصویب مجدد مدیران مسئول برسد. در همین جلسات دبیر دوره دوم

خطوط قرمز کجاست؟

تخلف‌ها و شکایات‌های نشریات در دوره قبلی کمیته ناظر (به جز مورد نشریه فروغ) موارد زیر بودند:

- نشریه اوج: اختلاف بین مسئولین نشریه و صاحب امتیاز (انجمن علمی هوافضا) که در نهایت با مصالحه موضوع ختم می‌شود.

- نشریه خوبگاه و مشتاق: انتشار قبل از صدور مجوز که از نظر قانونی باید عوامل نشریه یک سال از فعالیت نشریاتی محروم شوند ولی به تذکر شفاهی برای عدم تکرار بسنده می‌شود.

- نشریه حرکت: شکایت از طرف نهاد رهبری به دلیل درج عکسی از فوتیال زنان و نیز انتشار مطلب طنز (خارج از چارچوب نشریه) که مورد اول وارد دانسته نشد و برای مورد دوم ضمن تذکر شفاهی به مسئولین نشریه قرار شد زمینه انتشار نشریه گسترش پیدا کند.

- نشریه جرئت اندیشیدن: شکایت از طرف نهاد رهبری به دلیل درج عکس خلاف عفت عمومی که وارد دانسته نشد.

- نشریه داد: شکایت از طرف نهاد رهبری به دلیل برگزاری نشست و جلسه و برنامه‌های ارائه و گفت‌وگو که قرار شد نشریات برای برگزاری این برنامه‌ها از معاونت فرهنگی دانشگاه مجوز دریافت کنند.

- نشریه دکوپاژ: شکایت از طرف نهاد رهبری به دلیل درج عکس‌های مربوط به جشنواره فجر و اسکار که به تذکر شفاهی به مسئولین نشریه ختم شد.

- نشریه شریف‌الصناعیه: شکایت از طرف نهاد رهبری به دلیل تصویر جلد خلاف عفت عمومی که به تذکر شفاهی به مسئولین نشریه ختم شد.

البته مجوز کانال‌های تلگرامی که قبلا از کمیته ناظر مجوز گرفته بودند نیز در این دوره باطل شد و فقط کانال SSN با توجه به انتشار نشریه هنوز مجوز دارد.

جشنواره هم انتخاب شده و کار دوره دوم آغاز می‌شود؛ دوره‌ای که هم بخش خارج دانشگاهی دارد، هم جزئیات جوایز بیشتر شده و هم کلاس و دوره آموزشی و وبینار و مناظره و مخلفات دیگر چاشنی‌اش شده است.

• تهیه استند برای توزیع نشریات

توزیع نشریات در دانشگاه وضعیت خوبی ندارد. معمولاً یک صندلی و یک قطعه سنگ وظیفه توزیع در نقاط مختلف دانشگاه را به عهده می‌گیرد. تلاش‌های قبلی برای ایجاد جایگاه‌هایی در ساختمان ابن سینا هم تقریباً مشکلی را رفع نکرده است. نمایندگان مدیران مسئول در دوره قبلی کمیته ناظر پس از بررسی نمونه‌های مختلف یک نمونه را سفارش می‌دهند و تأییدش را هم از معاونت دریافت می‌کنند. بعد از آن شش استند سفارش داده می‌شود؛ ورودی اصلی سلف پسران، ورودی شمالی سلف، در اصلی دانشگاه (سردر)، در شمال غربی (تربیت‌بدنی یا طرشت) و در انرژی، این پنج محل به‌طور قطعی برای نصب استند در نظر گرفته شده است. استندها آذرماه آماده بود ولی نصب‌شان نیاز به هماهنگی با اداره پشتیبانی دانشگاه و اداره تغذیه داشت. نصب استندها فعلاً به دلیل مجازی بودن دانشگاه و جلوگیری از فرسودگی آنها متوقف شده تا پس از بازگشایی مجدد دانشگاه به انجام برسد.

• تدوین نظام ارزیابی

نشریات زیادی در سطح دانشگاه منتشر و توزیع می‌شود که کیفیت‌شان بعضاً از زمین تا آسمان متفاوت است. از طرف دیگر منابع موجود برای استفاده نشریات هم محدود است و تخصیص بهینه این منابع و جلوگیری از رشد نشریات بی‌کیفیت نیاز به نظامی برای ارزیابی و مقایسه نشریات دارد. در دوره قبلی کمیته ناظر کارگروهی از فعالان نشریاتی برای تدوین این نظام تشکیل می‌شود ولی کار نیمه‌تمام باقی می‌ماند. قرار دادن محدودیت روی تیراژ و تعداد صفحات و واگذاری برخی امتیازها و منابع

به نشریات برتر از نتایج تدوین و به‌کارگیری این نظام ارزیابی خواهد بود. فراموش نکنیم که دانشگاه چاپ نشریات را به‌صورت تمام‌رنگی و روی کاغذ ۸۰ گرمی و البته رایگان تقبل کرده است.

• دوره‌های الکترونیک آموزشی:

کمیته ناظر وظیفه دارد هر ترم کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی برای متقاضیان دریافت مجوز نشریه برگزار کند؛ کارگاه‌ها و دوره‌هایی که معمولاً کیفیت خیلی بالایی ندارند و حرف‌هایشان تکراری و عمومی است. از سوی دیگر اگر دانشجویی بخواهد نشریه‌ای راه بیندازد یا در نشریه‌ای سمت رسمی بگیرد، باید در یکی از این دوره‌ها و کارگاه‌ها شرکت کرده باشد. طبق صحبت‌های نمایندگان دانشجویی کمیته ناظر قرار شده فیلم این کارگاه‌ها و دوره‌ها از طریق مرکز آموزش‌های الکترونیک دانشگاه قابل دسترسی باشد و آزمونی هم برای صدور مدرک در همان جا تدارک دیده شود تا هم سطح و تنوع کارگاه‌ها و دوره‌ها افزایش پیدا کند و هم دانشجویهای متقاضی مجبور نباشند برای حضور در نشریات منتظر برگزاری کارگاه‌های حضوری شوند. در دوره قبل کمیته ناظر هماهنگی با استادان و مرکز آموزش‌های الکترونیک به جاهای خوبی رسیده بود و هماهنگی‌های نهایی برای ضبط در حال انجام بود که شیوع کرونا کاسه کوزه‌ها را به هم ریخت و این کار هم نیمه‌تمام ماند. البته کارگاه‌های آموزشی (مصاحبه، گزارش‌نویسی، ویراستاری و...) به‌صورت حضوری در دوره قبلی کمیته ناظر برگزار بودند.

• سروسامان دادن به وضعیت نشریات و مدیران مسئول

ایجاد کانال شورای نشریات و گروه مدیران مسئول نشریات از جمله دیگر اقدامات کمیته ناظر در دوره قبل بود. البته پیشنهاد ایجاد پایگاه داده‌ای از وضعیت انتشار و توالی چاپ نشریات هم روی میز کمیته قرار گرفت که متأسفانه به سرانجام نرسید.

به تاریخ عرضه کنسول‌های بازی نسل نهم نزدیک می‌شویم. سونی و مایکروسافت هر دو برای تسخیر دنیای بازی دندان تیز کرده‌اند سونی با معرفی PS5 و تغییرات گسترده‌ای که در آن ایجاد کرده دل‌هواداران خود را بروده و از طرف دیگر مایکروسافت با معرفی کنسولی کوچک، قدرتمند و باکلاس به جنگ کنسول‌های سونی رفته است. پلی‌استیشن با پردازنده خاص و مخصوص خود، قدرت گرافیکی ۱۰ ترافلاپسی و ۱۶ گیگابایت رم به میدان مسابقه آمده. به این مشخصات یک هارد SSD ۸۲۵ گیگابایتی با سرعتی خیره‌کننده را نیز اضافه کنید. اما در طرف مقابل ایکس‌باکس سری ایکس با پردازنده‌ای خاص، قدرت ۱۲ ترا فلاپسی و ۱۶ گیگابایت رم به علاوه یک SSD ۱ ترابایتی پرسرعت قصد دارد از همین ابتدا ثابت کند که شکست نسل هشتم صرفاً یک اتفاق بوده است.

مایکروسافت با خرید کمپانی زینمکس و شرکت‌های بازی‌سازی زیرپایه‌اش به شدت در حال افزایش استودیوهای بازی‌سازی‌اش است. مایکروسافت قصد دارد بازی‌های استودیوهای زینمکس را نیز به سرویس گی‌پس خود اضافه کند. با این روند خرید کنسول ایکس‌باکس به شدت به صرفه خواهد بود. شما می‌توانید با صرف هزینه‌ای کم در ماه به بسیاری از بازی‌های بسیار خوب دنیا دسترسی داشته باشید. همچنین با بالا رفتن تعداد استودیوهای بازی‌سازی، مایکروسافت در حال از بین بردن نقطه ضعف نسل هشتم یعنی کمبود بازی‌های انحصاری خوب برای کنسولش است. از سویی دیگر سونی طراحی کلی پلی‌استیشن را تغییر داده است. کنترلر مخصوص این کنسول به شدت زیباست و قابلیت‌های فراوانی در خود دارد. مثل همیشه سونی با ارتشی از بازی‌های انحصاری و سطح بالا آماده است بار دیگر آمار فروش خود را بالا ببرد. این بار سونی نسخه‌ای از کنسول خود را بدون درایور نوری آماده کرده تا افرادی که علاقه‌ای به خرید دیسک‌های بازی ندارند، بتوانند با هزینه‌ای کمتر کنسول خود را تهیه کنند. مایکروسافت با قدرت بالای مالی خود قصد دارد کنسولش را پشتیبانی کند. آنها ایرادات نسل قبل را برطرف کرده و با داشتن سرویس گی‌پس و قدرت بالاتر سخت‌افزاری قصد دارند گیمرها را به سمت خود بکشند. سونی نیز با ادامه دادن رویه خوب نسل قبل و برطرف کردن ایرادات کوچک می‌خواهد باز هم پرچمدار بماند.

گوگل استدی چیست؟

گوگل دنیای بازی را هم می‌خواهد

گزارش

رضا بختیاری

سرویس استریم بازی گوگل که استدی نام دارد پلتفرمی ست برای اجرای سنگین‌ترین بازی‌های دنیا روی سخت‌افزارهای متوسط و ساده. در حال حاضر برای انجام بازی‌های روز دنیا با کیفیت بالا باید یک کنسول بازی داشته باشید و یا یک سیستم گیمینگ که هر دو قیمت بالا و سرسام‌آوری دارند. حال فرض کنید بخواهید این بازی‌ها را با بالاترین کیفیت ممکن و با بالاترین نرخ فریم تجربه کنید. در این صورت هزینه‌ای که باید بدهید سر به فلک می‌کشد.

بازی خوری روی ابرها

گوگل استدی برای این به میدان آمده تا این هزینه‌های سرسام‌آور را برای شما به حداقل کاهش دهد و شما را از خرید انواع سخت‌افزار و کنسول و بازی بی‌نیاز کند. این سرویس گیمینگ که بر پایه پردازش ابری راه‌اندازی شده، قرار است بازی‌های روز دنیا را روی مرورگر کامپیوتر شما و بدون نیاز به سخت‌افزار قوی، با بالاترین کیفیت ممکن رندر کند، یعنی شما مرورگرتان را باز می‌کنید و چند ثانیه بعد در حال بازی کردن عنوان مورد علاقه خود بدون داشتن سخت‌افزاری قوی هستید.

گوگل وعده داده که قدرت پردازش واحد گرافیکی این سرویس برای هر شخص ۷/۱۰ ترافلاپس باشد؛ عددی بالاتر از قدرت واحد گرافیکی هر دو کنسول پرچم‌دار نسل هشتم در کنار هم: XBOX ONE X و Pro PS4. گوگل قرار است بار پردازشی را در سرورهای خودش برعهده گیرد و نتیجه رندر شده را در کسری از ثانیه روی مانیتور شما به نمایش در بیاورد. تفاوتی هم نمی‌کند که این مانیتور صفحه کامپیوتر شما باشد یا موبایل‌تان یا تلویزیون؛ در هر جا و هر زمانی می‌توانید با استدی بازی کنید.

گوگل اولین بار استدی را در سال ۲۰۱۸ و با نام پروژه استریم معرفی کرد ولی بعدتر آن را استدی نامید. به‌طور خلاصه استدی همان آینده گیمینگ در فضای ابری است.

اینترنت را خوب کن!

برای استفاده از استدی شما به یک اتصال اینترنت سریع و پایدار و آخرین نسخه مرورگر گوگل کروم نیاز دارید. اجرای بازی بر روی استدی همانند باز کردن یک سربرگ جدید در مرورگرتان است. اتصال اینترنت شما باید حداقل ۱۵ مگابایت بر ثانیه سرعت داشته باشد و دارای پینگ یا تأخیر کمتر از ۴۰ میلی‌ثانیه و اتلاف داده‌ای کمتر از ۵ درصد. در این صورت می‌توانید تجربه‌ای روان و بدون ایراد داشته باشید.

در روند اجرای بازی تمامی ورودی‌ها که از سمت کامپیوتر شما به سرورهای گوگل ارسال شده در محیط بازی پردازش شده و هر واکنش مطابق با آن ورودی به صورت محتوای استریم و در آن واحد به سمت خروجی نمایشگر شما بازمی‌گردد، به همین دلیل میزان تأخیر در این فرایند اهمیت زیادی دارد، چرا که اگر میان دستور ورودی شما و مشاهده نتیجه آن روی نمایشگر تأخیر زیادی وجود داشته

باشد، تجربه گیمینگ خوشایندی نخواهید داشت؛ مثلاً فرض کنید شما یک تیر را شلیک می‌کنید اما در صفحه مانیتور تیر شما سه ثانیه بعد شلیک می‌شود.

یک انتظار شیرین

گوگل عنوان کرده که وقتی استدی کاملاً عملیاتی بشود قادر خواهد بود بازی‌ها را با ScaleUp تا رزولوشن ۸K و نرخ فریم ۱۲۰ رندر کند اما در شروع کار این ارقام ۴K و ۶۰ فریم خواهد بود. این سرویس با کروم‌کست گوگل نیز همخوانی دارد تا کاربران بتوانند محتوای گی‌پس خود را به صورت مستقیم روی تلویزیون مشاهده کنند.

گوگل همراه با این سرویس یک کنترلر نیز ارائه کرده که استفاده از آن مزیت‌های خاص خودش را دارد. این کنترلر قابلیت اتصال جداگانه و مستقیم به سرورهای گوگل را دارد که باعث می‌شود سرعت رفت و آمد دستورهای وارده شما بالاتر رفته و تجربه بهتری داشته باشید. البته گوگل تأیید کرده که سرویس استدی از کنترلرهای معمول و موس و کیبورد نیز پشتیبانی خواهد کرد.

اجرای بازی‌های آنلاین اما در این سرویس بحثی جداگانه دارد. در بازی‌های آنلاین ضرب‌آهنگ بازی بسیار بالاست و بازی‌کنان مسلمان نیاز به واکنش‌های بسیار سریع دارند و اگر این سرویس نتواند همان‌گونه که در پلتفرم‌های دیگر محتوا با تأخیر کم به آنها می‌رسید، عمل کند جایگاهی در میان آنلاین‌بازان نخواهد داشت.

برای از ما بهتران

استدی برای اجرای بازی‌ها با بالاترین کیفیت به چه سرعت اینترنتی نیاز دارد و چه مقدار حجم مصرف می‌کند؟

کمپانی گوگل ادعا کرده که برای تجربه روان عناوین با رزولوشن ۴K و نرخ فریم ۶۰ شما نیاز به اینترنتی با سرعت

حداقلی ۳۵ مگابایت بر ثانیه خواهید داشت. این اعداد و ارقام بسیار بالا هستند و شما را مجبور به داشتن سرویس اینترنت بسیار قوی می‌کنند. سرعت اینترنت مورد نیاز برای رزولوشن ۱۰۸۰ حدوداً ۲۰ مگابایت بر ثانیه است. اما نکته نگران‌کننده‌تر این اعداد مصرف حجم اینترنت است. در حالت ۴K مصرف شما در هر ساعت چیزی بالغ بر ۱۵ گیگابایت می‌شود. در حالت ۱۰۸۰ و ۷۲۰ این اعداد به ترتیب ۹ و ۴.۵ گیگابایت می‌شود. حتی اگر شما در ماه یک ترابایت حجم هم داشته باشید در حالت ۴K فقط می‌توانید ۶۵ ساعت با سرویس استدی بازی کنید. در حالت ۱۰۸۰ هم حدود ۱۱۳ ساعت می‌توانید به این سرویس متصل باشید.

این را هم باید در نظر گرفت که اگر می‌خواهید با رزولوشن ۴K بازی کنید باید مانیتور مخصوص این رزولوشن را هم داشته باشید وگرنه هیچ لذتی از بازی با این رزولوشن بر روی یک مانیتور ۱۰۸۰ نخواهید برد.

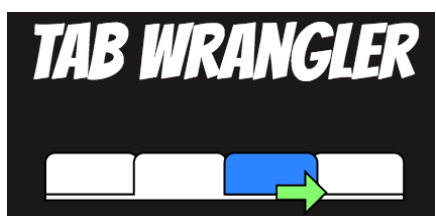
بنابراین با توجه به سرعت اینترنت در کشور ما و قیمت بسته‌های حجمی و پینگ نامناسب آن، شاید از همین الان بتوان گفت که پرونده گوگل استدی برای ما با این شرایط بسته است. شاید روزی زیرساخت‌ها بهتر شود و بتوان از این سرویس استفاده کرد.

در ایران در بهترین حالت می‌توان استدی را در رزولوشن ۷۲۰ و فریم ۶۰ استفاده کرد. البته برای ۱۰۰ ساعت بازی با این رزولوشن باید ۴۵۰ گیگابایت اینترنت مصرف کنید. با یک محاسبه ساده برای ۱۰۰ ساعت بازی در ماه (۳ ساعت در روز) حدوداً باید ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تومان هزینه اینترنت بدهید و هزینه‌های دیگر مثل خرید اکانت مخصوص خود استدی و چیزهای دیگر پیشکش! در واقع شما برای هر ماه بازی با استدی آن هم با رزولوشن پایین باید چیزی حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان هزینه کنید که از نظر اقتصادی فعلاً صرفه‌ای ندارد.

افزونه کاربردی

Tab Wrangler

می‌کنید بسته و در یک جا نگه می‌دارد. با این کار هم مشکل زیاد بودن مصرف سیستم به خاطر باز بودن تعداد زیادی تب حل می‌شود و هم در مواقعی که به آنها نیاز داشتید در دسترس‌تان هستند. نصب این افزونه آسان است و از لحاظ مصرف منابع سیستمی نیز مصرفی حداقلی دارد و بر تجربه اینترنت‌گردی شما تأثیری نخواهد گذاشت. این افزونه محبوب در میان کاربران کروم بازخورد‌های مثبتی داشته و تأثیر خوبی نیز بر تجربه آنها گذاشته است. شما

نیز می‌توانید با مراجعه به استور افزونه‌های کروم می‌توانید این افزونه مفید را دانلود و از آن استفاده کنید.

پای یادگیری ماشین و هوش مصنوعی به فوتبال هم باز شد

شوت چند؟

وقتی الگوریتم‌های یادگیری ماشین و هوش مصنوعی از غذا خوردن تا رانندگی و مسیریابی و فیلم دیدن و خبر خواندن ما را دست‌شان گرفته‌اند، چرا نباید جایی مثل فوتبال با این حجم از گردش مالی و مخاطب و توجه را هدف بگیرند؟ اصلاً چرا مورینیو و گواردیولا از داشتن یک دستیار هوشمند که حواسش به همه جا هست، بدشان بیاید؟ دستیاری که تک‌تک بازیکن‌ها را در تک‌تک لحظات تمرین و بازی و در تک‌تک مناطق زمین زیر نظر دارد و موراز ماست پاس و دریبل و شوت و باقی ادار و اطوارهایشان می‌گیرد و همه چیز را در قالب عدد و نمودار و گراف جلوی چشم مربی می‌گذارد.

گزارش هادی ستوده سپهر حجازی

هرکه داده‌اش بیش

در یادگیری ماشین و هوش مصنوعی داده حرف اول را می‌زند. اگر اطلاعات و داده‌های کافی و البته به‌دردبخور نداشته باشید، بهترین سیستم‌ها و الگوریتم‌ها هم به کارتان نمی‌آید، اگر هم داده و اطلاعاتتان غلط باشد که دیگر بدتر؛ اشغال به کامپیوتر تحویل می‌دهید و نباید انتظار چیزی جز اشغال داشته باشید. در مورد فوتبال، اطلاعات و داده‌های مورد نیاز یا از طریق تشخیص موقعیت توپ و بازیکن‌ها با دوربین به دست می‌آید یا دستگاه‌های GPS که به بدن بازیکنان متصل است، داده‌های مربوط به موقعیت آنها را ثبت می‌کند که بیشتر در تمرینات به کار می‌رود و به احتمال زیاد در تصاویر منتشر شده از تمرین تیم‌های حرفه‌ای فوتبال دیده‌اید. کامپیوتر در هر بازی میلیون‌ها داده را دریافت می‌کند. این داده‌ها شامل موقعیت مکانی تمام بازیکنان در زمین و همچنین موقعیت توپ در زمین می‌شود. سپس سیستم با کمک الگوریتم‌ها و فرمول‌های گوناگون به پردازش این حجم بالای داده‌ها می‌پردازد. برای یک تخمین ساده از میزان حجم داده از یک دوربین معمولی، کافی است این اعداد را در هم ضرب کنید؛ ۲۳ موجود متحرک (۱۱ بازیکن در هر تیم و یک توپ پر جنب و جوش)، حداقل ۵۴۰۰ ثانیه بازی و ۲۴ فریم بر ثانیه برای هر دوربین. هر دوربین حدود ۳ میلیون عکس ثبت می‌کند که باید پردازش شود. این روش آنالیز مخصوص دوربین‌های معمولی است اما دوربین‌های پیشرفته‌ای هم وجود دارد که VUSPORT نام تجاری آنهاست و هر عددشان قیمتی حدود ۳۰ هزار دلار دارد. برای پوشش کامل یک بازی فقط سه عدد از این

است پای یادگیری ماشین به دنیای نقل و انتقالات باز شده و هر فصل بازیکنان ارزشمند را با روش نمره‌دهی، مشخص می‌کند. مثلاً بارسلونا در انتهای فصل ۱۸-۲۰۱۷ با رقم هنگفتی کوتینیو را به خدمت گرفت. نکته جالب اینکه کوتینیو در آن فصل، از دید کامپیوتر، ارزشمندترین بازیکن لیگ جزیره شده بود، بالاتر از بازیکنانی مثل محمد صلاح و دیبرونه، و بارسلونا به گواه آمار و اعداد فکر می‌کرد شاه‌مهره بازار را صید کرده است.

این آنالیز بازیکنان و نمره‌دهی و ارزش گذاری آنها کاربرد گسترده‌ای در استعدادیابی نیز دارد. اگر لیست ارزشمندترین بازیکنان جوان شناسایی شده در سال ۲۰۱۷ را ببینیم، اسامی معروفی مثل امباپه و دی‌پانگ به چشم می‌خورد که هر یک اکنون ستاره‌ای در تیم‌های باشگاهی و ملی خودشان شده‌اند.

مسی بهترین است

رقابت و کلکل بین طرفداران مسی و رونالدو دیگر حرص همه را درآورده ولی بیاییم سلیقه را کنار بگذاریم و اجازه دهیم اعداد و ارقام بگویند چه کسی بهترین است. در مقاله‌ای که به بررسی آمار بازیکنان در سال ۲۰۱۷-۱۸ می‌پرداخت، لیونل مسی بهترین عملکرد را داشته است؛ هم از نظر کیفیت اعمال انجام شده ممتاز است و هم از نظر تعداد آنها. لوکا مودریچ باید خوشحال باشد که انتخاب او به عنوان بهترین بازیکن سال، توسط CPU های بی طرف کامپیوتری انجام نشد. (البته حتی مغز آدم‌ها هم نباید آن فصل توپ طلا را به مودریچ می‌داد).

دوران بزن زیرش گذشته

داده‌های تحلیل شده در چپه‌های جدیدی از تاکتیک‌ها را روی مربیان می‌گشاید؛ در چه ناحیه‌ای از زمین روری کدام بازیکن تیم مقابل پرس شود؟ بازی از زمین یا از جناح راست بهتر است یا چپ؟ بازی روی زمین یا روی هوا؟ تغییر تاکتیک و واکنش تیم حریف چطور خواهد بود؟

تقریباً همه تیم‌ها و سرمربی‌ها قبل از شروع مسابقه این داده‌ها را از آنالیزور تیم‌شان طلب می‌کنند. شاید برایتان جالب باشد که بدانید سیستم پرس معروف بارسلونای پپ گواردیولا هم با همین آنالیزها سر و سامان گرفت. زیر ۵ ثانیه و با فاصله کمتر از ۳ متر از بازیکن حریف بیشترین شانس بازپس‌گیری توپ وجود دارد. شاید بارسلونا موفقیت‌های عصر طلایی‌اش را علاوه بر مسی و پپ، مدیون یادگیری ماشین هم باشد. حتی ۱۵ سال پیش، در بازی سال ۲۰۰۵ بین تیم‌های چلسی و بارسلونا، آنالیزورهای حوزه مورینیو موفق به تشخیص نقطه ضعف بارسلونا که هافبک دفاعی آنها بود، شدند و با پرس ادمیلسون موفق به برتری ۴ بر دو مقابل بارسلونایی که رونالدینیوی در اوج را داشت.

ما هم بازی!

آنالیز با استفاده از یادگیری ماشین در همه ورزش‌های گروهی مثل بسکتبال و والیبال و فوتبال آمریکایی هم به کار گرفته می‌شود. در ایران هم دیر یا زود شاهد استفاده گسترده از این فناوری خواهیم بود، البته روزی که دوربین ورزشگاه‌ها کیفیت ۵۰ سال پیش را نداشته باشد (ما که نمی‌توانیم با چشمان مان موقعیت توپ را تشخیص دهیم، چه برسد به کامپیوتر). مربیان جوان نیز هم‌اکنون در پی استفاده از تکنولوژی‌های نوین هستند که این نوید تقاضای بیش از پیش این تکنولوژی را در ورزش کشورمان می‌دهد.

فرمول گذاری‌های عجیب و غریب به هر حرکت نمره می‌دهد. اگر گلی به ثمر می‌رسد، سهم هر بازیکن از این گل را به‌طور دقیق می‌سنجند و با عدد نشان می‌دهند؛ مثلاً در گل دقیقه ۹۲ آرتور ویدال به رئال مادرید در ال‌کلاسیکو سال ۲۰۱۷، سهم شوت آرتور ۰.۸۳ و سهم پاس گل مسی ۰.۰۹ از ارزش گل را شامل می‌شود. بقیه سهم نیز مال پاس‌های قبل از گل است. نه تنها گل‌ها، بلکه همه اعمال و رفتار و حرکات بازیکنان درون زمین ارزش گذاری و تحلیل شده و در نهایت به هر بازیکن نمره‌ای داده می‌شود تا معلوم گردد چقدر کارش را درست انجام داده و سهمش در موفقیت تیم چه میزان بوده است.

حساب‌شده خرج کن!

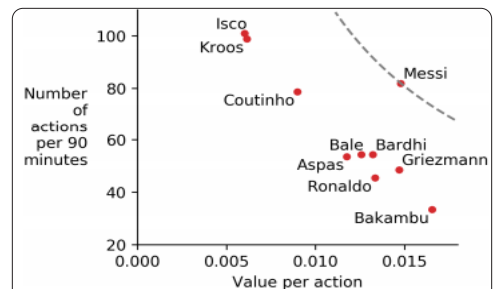
همه‌روزه رقم‌های نقل و انتقالات بازیکنان بالاتر می‌رود، به طوری که رقم‌های پارسال در بازار امسال بیشتر شبیه شوخی می‌ماند. چند سال پیش ۱۰۰ میلیون یورو برای یک بازیکن، و لخر جی تمام عیار بود ولی امروزه حتی دهمبله هم بالای ۱۰۰ میلیون خرید و فروش می‌شود و بیشتر دوران بازی‌اش را هم به خاطر مصدومیت روی نیمکت و سکو می‌گذراند. اما در باشگاه‌های حرفه‌ای این ارقام بدون پشتوانه کامپیوتری حق خرج شدن ندارند. باشگاه‌ها باهوش‌تر از آن هستند که این حجم از پول را جای بدی سرمایه‌گذاری کنند. چندین سال

دوربین‌های دوست‌داشتنی کافی ست. شیوه آنالیز این دوربین‌ها به‌صورت تک کردن موضوعات و سپس دنبال کردن هر یک از بازیکنان و توپ است. این روش نسبت به روش آنالیز با دوربین‌های معمولی هم کار پردازشی کمتری دارد و هم دقیق‌تر است.

روی هنر می‌توان قیمت گذاشت؟

سانتر ژاوی روی سر مسی در فینال لیگ قهرمانان اروپا در سال ۲۰۰۹ مقابل منچستر نمره‌اش چند است؟ استارت‌های برق‌آسای امباپه چقدر به کار تیم می‌آید؟ پرش‌های بلند رونالدو چطور؟ دیبرونه در هر بازی چند حرکت با نمره بالا ثبت می‌کند؟ واکنش‌های نویر درون دروازه چقدر بهتر از مینیوله است؟ این سوال‌ها هزاران سوال دیگر شبیه به آن، قبل از ورود یادگیری ماشین به دنیای فوتبال بی‌معنی و حتی مسخره به نظر می‌رسید. گل و پاس گل، نتیجه تمام تلاش و کاریک بازیکن و یک تیم را قرار بود نشان دهد. حرکات خارق‌العاده ستاره‌ها هم بیشتر وارد دنیای هنر می‌شد و توصیف‌های سینمایی به خود اختصاص می‌داد.

اما تکنولوژی دنیای کیفی سابق را به دنیای کمی تبدیل کرده و با

مردمان شریف

مهندس روی نیمکت

هم به این سیستم‌ها هر چه زودتر مجهز شود تا روزی در استقلال یا تیم ملی مشغول به کار شود.

سال ۲۰۱۹ باشگاه پاری سن ژرمن فرانسه هم توانست رتبه سوم را از بین ۳۰۰۰ شرکت کننده به‌دست آورد. او پروژه پایانی دوره دکتری صنعتی خود را به مدت یک‌سال برای دپارتمان آنالیز فدراسیون فوتبال هلند انجام داد. ستوده در حال حاضر از مصاحبه این باشگاه به مصاحبه باشگاه دیگر می‌رود و به دنبال جذب به‌عنوان آنالیزور در یکی از تیم‌های فوتبال اروپاست. تا مراحل پایانی استخدام در فیفا و باشگاه‌های رنجرز اسکاتلند و دربی کانتی انگلستان هم رسید ولی در قدم آخر نیمکت را به دیگران واگذار کردند و به خاطر همین ستوده در شروع فصل جدید فوتبال اروپا فعال‌بی تیم مانده است. البته خودش دوست دارد فوتبال ایران

ایده نوشتن مقاله بالا و بیشتر مطالب آن بهمن پارسال به ذهن مان خطور کرد، یعنی زمانی که یکی از دانشجویهای سابق دانشکده کامپیوتر از هلند به ایران آمده بود و در ارائه‌اش از روش‌های یادگیری ماشین در آنالیز فوتبال و اتفاقات جالب و شاید عجیب و غریب این حوزه نسبتاً جدید می‌گفت. هادی ستوده ورودی کارشناسی فناوری اطلاعات (IT) شریف است. او دوره ارشد علم داده را در دانشگاه‌های فنی آیندهون هلند و کی‌تی‌ج سوئد گذراند و برای دوره دکتری حرفه‌ای راهی مرکز علوم داده JADS هلند شد. عشق به فوتبال ستوده را کشاند به سمت آنالیز داده‌های مسابقات فوتبال و در مسابقه تحلیل داده‌های ورزشی

پاییز که می شه

وصله پینه

زنا طلیبور

پاییز که می شه ما بی اختیار می ریم اتفاق معاونت. پاییز یهو می آد، تو یه روز، مثل بهار و بقیه، صبح زود بیدار می شی، یهو سایت ها رو

چک می کنی می بینی دلار شده ۳۰ هزار تومن. اون روز دیگه پاییز شده. ما هم مثل عوام الناس عقیده داریم پاییز دلگیره. فکر کن تازه اول پاییزه و دلار ۳۰ تومن، تو ادامه چی می شه، خدا می دونه؟ مهر، آبان و وای از آذر.

پاییز قبلا این طوری بود که می رفتی دانشگاه و می دیدی دوستان دیگه نیستن و رفتن. پاییز امسال اما دیگه از این خبرها نیست. پاییز امسال پاییز تر از سال های گذشته ست. پاییز امسال حتی دیگه از اونایی که نرفتن هم خبری نیست. همه پشت VClass نشستیم و منتظریم «سلام، به استاد» ی که از قبل تایپ کردیم رو اول کلاس ارسال کنیم. خدمت گرگ های وال استریت هم عرض کنم که در ساعت کلاس های صبح در کنار صفحه کارگزاری و بورس مقداری به پنجره کلاس درس هم توجه داشته باشید.

پاییز امسال هنوز ورودی ها هم به دانشگاه نیومدن ولی جنگ بر سر ورودی ها کماکان هست. البته امیدوارم نوروردی ها هیچ وقت نفهمند که این قدر سرشون دعواست، چون اون موقع اگه بهشون بگیم «اندک ترم» خب واسه مون قیافه می گیرن. پاییز امسال خبری از اردوی ورودی ها هم نیست.

پاییز امسال واسه بعضی ها خیلی دلگیر تره. واسه ساس های خوابگاه که امسال تنهاتر از همیشه شدن، واسه خفت گیرهای محترم طرشت که احتمالا دستشون خالی تر از همیشه ست، واسه مغازه های دوروبر دانشگاه، واسه گربه های دانشگاه که احتمالا اون ها تا الان باید یا اپلائی و مهاجرت کرده باشن یا پوست و استخون شده باشن.

پاییز که می شه مسئولین مثل همیشه میان و به ما قوت قلب می دن. همین چند روز پیش بود که یکی اومد و گفت اقتصاد ایران جلوتر از آلمان، که خب بنده خدا راست می شه؛ کجا خودروسازهای آلمان یک ماشین تولید می کنن که در عرض یک سال سه برابر ارزش سال قبلش می شه؟ کی سایپای آلمان پرایدی تولید کرده که پارسال ۵۰ میلیون بوده باشه و امسال ارزشش شده باشه ۱۵۰ میلیون تومن؟ بیاید و همه دست به دعا ببریم که تو این پاییز خبری از گشایش اقتصادی نباشه که دیگه مردیم از خوشی.

می گن همه رفته رفته بودناشون رو می دارن برای پاییز، امیدواریم ته این پاییز کرونا هم رفته باشه و ما نشسته باشیم جوچه هامون رو بشمریم.

تقدیم می شود به ...

این شماره از روزنامه تقدیم می شود به رفتگان؛ به همه آنهایی که این باری سروصدا، بعد از بیست و اندی سال زندگی یک چمدان بسته اند و با چند ماه تأخیر کم کم جاده فرودگاه را گز می کنند، همه آن بیست و چند هزار نفری که کرونا از ما برای همیشه جدا کرده، همه آنهایی که شهرشان یک جاست و دل شان جای دیگر. این شماره از روزنامه تقدیم

می شود به بازمانده ها؛ به همه کسانی که باید با جاهای خالی سر کنند، به همه آنهایی که باید به شرایط عادت کنند، به همه آنهایی که وسط پاییز تنها ماندند تا خش خش برگ ها، باران های گاه و بیگاه و احتمالا خلوتی خیابان ها، غم شان را دوچندان کند. این شماره از روزنامه تقدیم به همه کسانی که رفته بودندشان برای پاییز بود!

عکس و
مکت

چند نامزد انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ در تصویر می بینید؟

عکس از روابط عمومی دانشگاه

دل شکسته نوشته

از خانه جدا افتاده ایم

خانه خودت می تواند آرامت کند. شاید به خاطر همین باشد که مسافرت عزیز است مثل نفس، خفه سازد اگر بروی و دیگر برنگردی.

امسال و در این روزهایی که هیچ جایش به سال های قبل و شاید بعدش نمی ماند، خیلی هامان فراق خانه را داریم لحظه لحظه و با هر نفسی که فرو می دهیم، می چشیم. اصلا هوای شهر بوی فراق خانه می دهد. تا این تو بویتر و فید اینستاگرام و کانال های تلگرامی و صفحه تلویزیون هم انگار پدرکشتگی دارند با ما و دقیقه به دقیقه تصویر و صدای خانه را نشان می دهند، خانه هایی که این مرزهای رسمی ما را انداخته اند این ور و آنها را آن ور. ولی خیالی نیست، آخرش دوباره بر می گردیم به خانه مان و دست روی سینه سلامی می دهیم و آخیشی از ته دل می گوئیم، آن هم با لب خشک و موهای ژولیده و صورت خاکی و پاهای تاول زده.

است دیگر، بهش می گویند مسکن و حتی اگر بالای پشت بام و زیر سقف آسمان هم باشد، قرار است آرامش را تأمین کند. یک بار در جایی می خواندم حتی کارتن خواب های کنار پارک و خیابان هم به همان چهار تکه کارتن حسی مثل خانه دارند و جدایی از همان چهار تکه هم برایشان سخت است و طعم فراق را زیر زبان شان می آورد.

گفتم فراق، فراق زیاد داریم ولی فراق از خانه چیز دیگری ست، فراق از خانه مثل فراق از خود می ماند، فراق از درون، فراق چیزی که از ازل با آن انس داشتی و حالا گمش کرده ای. آن «آخیش» ی که مسافر وقتی کلیدی می اندازد و دوباره پا درون خانه خودش می گذارد، گمانم به خاطر وصال بعد از همین فراق است، فراق از خانه شاید در لابه لای گشت و گذار مسافر چند روزی خودش را نشان ندهد ولی همین که زرق و برق این گشت و گذار رنگ بسازد، فراق خانه دلت را آنچنان بهم می پیچاند که فقط

مسافرت همیشه هم که نگوییم، بیشتر اوقات لذت بخش است؛ می روی چند روزی از روزمرگی و دوندگی از خروس خوان تا بوق آن باوفاها می شوی، تجربه می کنی، آدم های جدید با روایت های متفاوت می بینی، طعم ها و رنگ ها و بوهای جدید می چشی، روح و یا هر چه پیش خودت اسمش گذاشته ای، صیقلی می خورد و صفایی می گیری و به قول این مدرسان انگیزشی، با کلی انرژی تازه و انگیزه گیر کرده در گلوبومی گردی سر همان همیشگی که از دستش فرار کرده بودی. درست است، مسافرت همه اینها برای مسافر داروای باسوغات و تحفه ای هم به یادگار ولی هر مسافری از بهترین سفر زندگی اش هم که بر می گردد، همین که کلیدی می اندازد و در خانه خودش را باز می کند، یعنی همان جایی که حس تعلق بهش دارد و مال خودش می داند، یک «آخیش» ی از ته دل می گوید که بدون اغراق با کل لذت همان بهترین سفر زندگی اش برابری می کند. خانه

شماره پیامک روزنامه: ۱۰۰۰۶۶۱۶۶۰۰۶

پیامک

حالی که قبل کرونا میشد در دفاع بقیه دانشجویها شرکت کرد (فواید این امر بر هیچکس پوشیده نیست). شورا صنفی هم که هنوز کامل تشکیل نشده - بخاطر انتخابات مرحله دوم - که پیگیری کنن، کاش مسئولین آموزش حواسشون بود:

مدیونید اگه فکر کنید مسئولین آموزش خودتون دنبال فواید شرکت تو دفاع دانشجویها نبودن.

چه کارشون کنیم!؟

بیارید بدید روزنامه، قسمت های خوب مثل پیامکش رو جدا می کنیم. یا می دیم همین باوان خودمون (شریف اشغال سابق) یا باهاش شیشه ها رو تمیز می کنیم.

دفاع های ارشد (حداقل در دانشکده مهندسی شیمی) به صورت خصوصی برگزار میشن در

۰۹۱۲۰۰۰۰۷۳۲۲: یکی دو ماه نبودن، از دست خودتون و تیتراهای دراماتیکتون آرامش داشتیم.

والا خودمون دیگه آرامش نداشتیم، این تیتراهای دراماتیک توی ذهن مون رسوب کرده بود داشت دیوونه مون می کرد.

۰۹۱۳۰۰۰۰۶۳۲۲: یک آرشیو کامل از تمام روزنامه هایی که در دو سال گذشته داخل دانشگاه منتشر شده دارم.